

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη, 29.07.2021

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α8 - ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Αριθμός απόφασης: 1785

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45
Ταχ. Κώδικας : 54630 - Θεσσαλονίκη
Τηλέφωνο : 2313-333254
ΦΑΞ : 2313-333258
E-Mail : ded.thess@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

γ. Της ΠΟΛ 1064/24.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ 1440 /τ. Β' /27.04.2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την Α 1273/14.12.2020 Απόφαση του Διοικητή της ΑΑΔΕ, με την οποία ορίζεται παράταση της προθεσμίας του πρώτου εδαφίου της παρ. 5 του άρθρου 63 του ν. 4174/2013, που δεν έχει συμπληρωθεί από τις 16 Νοεμβρίου 2020 έως και την 31η Ιανουαρίου 2021, έως την 31.03.2021.

5. Την Α 1049/05.03.2021 Απόφαση του Διοικητή της ΑΑΔΕ, με την οποία ορίζεται παράταση της προθεσμίας του πρώτου εδαφίου της παρ. 5 του άρθρου 63 του ν. 4174/2013, που δεν έχει συμπληρωθεί από την 01.03.2021 έως και τις 27.10.2021, έως την 29.10.2021.

6. Την από 13.07.2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του -, Α.Φ.Μ., κατά της σιωπηρής απόρριψης από τον προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ της με αριθ. πρωτ./20.02.2020 αίτησής του για άρση της άρνησης της φορολογικής αρχής για χορήγηση φορολογικής ενημερότητας και απαλλαγή του από την αλληλέγγυα ευθύνη για τις οφειλές της επιχείρησης με την επωνυμία «.....» , Α.Φ.Μ. και διακριτικό τίτλο «.....».

7. Τη με αρ. πρωτ./20.02.2020 αίτησή του για άρση της άρνησης της φορολογικής αρχής για χορήγηση φορολογικής ενημερότητας και απαλλαγή του από την αλληλέγγυα ευθύνη για τις οφειλές της επιχείρησης με την επωνυμία «.....» , Α.Φ.Μ. και διακριτικό τίτλο «.....»

8. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

9. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α8 – Επανεξέτασης όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης 13.07.2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του -, Α.Φ.Μ., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την πάροδο απράκτου του τριμήνου από την υποβολή της στη Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ απορρίφθηκε η με αριθμό πρωτ./20.02.2020 αίτηση του προσφεύγοντος για άρση της άρνησης της φορολογικής αρχής για χορήγηση φορολογικής ενημερότητας και απαλλαγή του από την αλληλέγγυα ευθύνη για τις οφειλές της επιχείρησης με την επωνυμία «.....» , Α.Φ.Μ. και διακριτικό τίτλο «.....».

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της ανωτέρω τεκμαιρόμενης αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ για τη χορήγηση φορολογικής ενημερότητας και την απαλλαγή του από την αλληλέγγυα ευθύνη για τις οφειλές της επιχείρησης με την επωνυμία «.....» , Α.Φ.Μ. και διακριτικό τίτλο «.....» προβάλλοντας τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

Ο ίδιος είχε την ιδιότητα του μη εκτελεστικού προέδρου όπως προκύπτει από το με αριθμό 64/05.01.2012 Φ.Ε.Κ. και ως εκ τούτου δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις καθιέρωσης αλληλέγγυας ευθύνης στο πρόσωπό του βάσει του άρθρου 50 του Ν. 4174/2013.

Επειδή, με το άρθρο 50 παρ. 1 και 2 του Ν. 4174/2013 ως τροποποιήθηκε και ισχύει ορίζεται ότι:

«1. Τα πρόσωπα, που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

α. τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου,

β. οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων με την επιφύλαξη των επόμενων εδαφίων. Αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα κατά την έννοια της παραγράφου αυτής νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι υπό παρ. 1 φορολογικές οφειλές έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά,

γ. οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για την μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα υπό παρ.1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύναται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας».

2. Στα νομικά πρόσωπα που συγχωνεύονται, ευθύνεται αλληλεγγύως με τα υπό παρ. 1 πρόσωπα για την πληρωμή των οφειλομένων φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε

επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων και των επ' αυτών τόκων, προστίμων, προσαυξήσεων και οποιωνδήποτε χρηματικών κυρώσεων του διαλυόμενου νομικού προσώπου και εκείνο που το απορρόφησε ή το νέο νομικό πρόσωπο που συστήθηκε, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους».

Επειδή, με την παρ.29 του άρθρου 66 του Ν.4646/2019 όπως αντικαταστάθηκε αναδρομικά από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, με το άρθρο 31 παρ.2 Ν.4701/2020, ΦΕΚ Α 128/30.6.2020 ορίζεται ότι:

«29. Οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος, ισχύουν από τη δημοσίευση του παρόντος και εφαρμόζονται και για οφειλές, οι οποίες έχουν βεβαιωθεί πριν από τη θέση σε ισχύ του παρόντος σε βάρος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων για τις οποίες ευθύνονται αλληλεγγύως και προσωπικά τα φυσικά πρόσωπα κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 παρ. 1 και 2, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος, του άρθρου 115 του ν. 2238/1994 (Α' 151), της παρ. 7 του άρθρου 22 του ν. 2648/1998 (Α' 238), της περ. β' του άρθρου 55 του ν. 2859/2000 (Α' 248), καθώς και κάθε άλλης διάταξης με την οποία θεσπίζεται αλληλέγγυα ευθύνη για οφειλές για τις οποίες εφαρμόζεται ο Κώδικας. Οι οφειλές αυτές παύουν να βαραίνουν τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα, εφόσον τα τελευταία δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις, που τίθενται με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης και αίρονται τα σε βάρος τους ληφθέντα μέτρα. Για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου, υποβάλλεται αίτηση στην Υπηρεσία της Φορολογικής Διοίκησης που είναι αρμόδια για την επιδίωξη της είσπραξης των οφειλών μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2020. Η αίτηση μπορεί να υποβληθεί και για εκκρεμείς υποθέσεις οφειλών κατά την έννοια της παρ. 50 του άρθρου 72 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, καθώς και για εκκρεμείς υποθέσεις οφειλών ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων μετά από άσκηση ανακοπής.

Η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει αιτιολογημένη πράξη, με την οποία αποδέχεται ή απορρίπτει την αίτηση. Κατά της τυχόν απορριπτικής απόφασης ή της σιωπηρής απόρριψης της αίτησης μπορεί να ασκηθεί ενδικοφανής προσφυγή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 63 του ν. 4174/2013. Ποσά που έχουν εισπραχθεί από τα πρόσωπα της παρ. 1 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 δεν επιστρέφονται.»

Επειδή, με την εγκύκλιο 2173/2020 διευκρινίσθηκαν τα ακόλουθα:

«.....

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, όπως αντικαταστάθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 34 του Ν.4646/2019, ισχύουν από τη δημοσίευση του πιο πάνω νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ήτοι από 12-12-2019 και μετά και εφαρμόζονται

.....

(γ) κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου, αναδρομικά, για οφειλές που έχουν βεβαιωθεί πριν τις 12-12-2019 (παλαιές υποθέσεις).

3.1 Ειδικά, για οφειλές νομικών προσώπων ή νομικών οντοτήτων, που βεβαιώθηκαν πριν από την 12η.12.2019 και μέχρι την ημερομηνία αυτή δεν είχαν επιβληθεί αναγκαστικά μέτρα είσπραξης συμπεριλαμβανομένης και της αναγγελίας σε διαδικασίες ατομικής ή συλλογικής εκτέλεσης ή δεν είχε εγγραφεί υποθήκη, σε βάρος των αλληλεγγύως ευθυνόμενων προσώπων, εφαρμόζονται αυτοδικαίως οι νέες διατάξεις.

3.2 Για την εφαρμογή των νέων διατάξεων του άρθρου 34 του ν. 4646/2019 στις παλαιές υποθέσεις (ανωτέρω περ. γ'), τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα υποβάλλουν σχετική αίτηση υπαγωγής στο άρθρο 34 του ν.4646/2019 έως τις 31-12-2020 προς την υπηρεσία της Φορολογικής Διοίκησης που είναι αρμόδια για την επιδίωξη της είσπραξης των οφειλών (π.χ. Δ.Ο.Υ., Ε.Μ.ΕΙΣ, κλπ).

Για την αποδοχή της αίτησης και την απαλλαγή του αιτούντος από την αλληλέγγυα ευθύνη αρκεί η διαπίστωση είτε της λήψης μέτρων σε βάρος του για φόρους που δεν κατονομάζονται στην παρ. 1 του άρθρου 50 ΚΦΔ είτε της μη συνδρομής έστω και μίας προϋπόθεσης εκ των α', β' και γ' της ανωτέρω παραγράφου.

3.3 Επί της αιτήσεως εκδίδεται αιτιολογημένη πράξη από τον προϊστάμενο της ανωτέρω υπηρεσίας, με την οποία η αίτηση γίνεται αποδεκτή ή απορρίπτεται. Κατά της απόφασης αυτής μπορεί να ασκηθεί ενδικοφανής προσφυγή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 63 του ν. 4174/2013. Σε κάθε περίπτωση, ποσά που έχουν εισπραχθεί καθοιονδήποτε τρόπο από τον αιτούντα δεν επιστρέφονται.

3.4 Σε περίπτωση εκκρεμών ενδικοφανών προσφυγών λόγω απόρριψης των εν λόγω αιτήσεων, με την έκδοση της παρούσας παρέχεται η δυνατότητα στους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν εκ νέου αιτήσεις μέχρι 31.12.2020 με παράλληλη κοινοποίηση στη Δ/ση Επίλυσης Διαφορών. Η ίδια δυνατότητα υποβολής εκ νέου αίτησης παρέχεται και στα πρόσωπα τα οποία δεν άσκησαν ενδικοφανή προσφυγή μετά την απόρριψη των σχετικών αιτήσεων ή δεν άσκησαν προσφυγή ενώπιον των Διοικητικών Δικαστηρίων μετά την απόρριψη της ενδικοφανούς προσφυγής είτε ρητά είτε σιωπηρά.

4. Επισημαίνεται, επίσης, ότι οι διατάξεις του άρθρου 50 ΚΦΔ εφαρμόζονται αναδρομικά τόσο σε παλαιές υποθέσεις κατόπιν αίτησης, όσο και σε νέες υποθέσεις για παλαιές οφειλές, αυτοδικαίως, μόνο εφόσον συνεπάγονται (μερική ή ολική) απαλλαγή του διοικούντα από την αλληλέγγυα ευθύνη, σύμφωνα με τα ανωτέρω, και όχι για τη θεμελίωση το πρώτον ευθύνης σε πρόσωπα τα οποία με τις προϊσχύουσες διατάξεις (όπως ίσχυαν κατά το χρόνο γένεσης της υποχρέωσης) δεν ήταν αλληλεγγύως υπεύθυνα με το νομικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα».

Επειδή, ο προσφεύγων μετά την άσκηση της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής στις 13.07.2012 κατέθεσε στη Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ τη με αριθμό πρωτ./30.12.2020 αίτησή του δυνάμει της παρ.29 του άρθρου 66 του Ν.4646/2019 όπως αντικαταστάθηκε

αναδρομικά από την έναρξη ισχύος του νόμου, με το άρθρο 31 παρ.2 του Ν.4701/2020 και ζήτησε την απαλλαγή του από την προσωπική και αλληλέγγυα ευθύνη για οφειλές της εταιρείας με την επωνυμία «.....» , Α.Φ.Μ. και διακριτικό τίτλο «.....».

Επειδή, η Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ με τη με αριθμό πρωτ. /18.02.2021 απόφασή της έκανε αποδεκτή την αίτηση του προσφεύγοντος για απαλλαγή του από την προσωπική και αλληλέγγυα ευθύνη για οφειλές της εταιρείας με την επωνυμία «.....» , Α.Φ.Μ. και διακριτικό τίτλο «.....» και συγκεκριμένα από το σύνολο των βεβαιωμένων οφειλών της κατά την υποβολή της ανωτέρω αίτησης, ήτοι:

1. Α.Τ.Β. /30.08.2013 γραμμή 125 που αφορά σε πράξη βεβαίωσης εισφορών και τέλους επιτηδεύματος Ν. 3986/2011 για το οικονομικό έτος 2012, με υπόλοιπο κύριας οφειλής 33,33€ πλέον τόκων και προσαυξήσεων.
2. Α.Τ.Β. /23.12.2014 γραμμή 12 που αφορά σε πράξη βεβαίωσης προστίμου Φ.Π.Α. για το οικονομικό έτος 2014, με υπόλοιπο οφειλής 100,00€ πλέον τόκων και προσαυξήσεων.
3. Α.Τ.Β. /14.07.2015 γραμμή 260 που αφορά σε πράξη βεβαίωσης εισφορών και τέλους επιτηδεύματος Ν. 3986/2011 για το οικονομικό έτος 2013, με υπόλοιπο οφειλής 800,00€.

Επειδή, ο προσφεύγων δεν άσκησε ενδικοφανή προσφυγή κατά της ανωτέρω απόφασης της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, που ως εκ τούτου κατέστη οριστική. Κατά συνέπεια, δεν υφίσταται πλέον διαφορά προς επίλυση και καθίσταται άνευ αντικειμένου η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή κατά το μέρος που στρέφεται κατά της σιωπηρής απόρριψης από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ της με αριθμό πρωτ. /20.02.2020 αίτησης του προσφεύγοντος να απαλλαχθεί από την αλληλέγγυα ευθύνη του για τις οφειλές της επιχείρησης, με την επωνυμία «.....» , Α.Φ.Μ. και διακριτικό τίτλο «.....».

Επειδή, με τη διάταξη του άρθρου 63 παρ. 1 εδάφιο στ' του Ν. 4174/2013 ορίζεται ότι:

«Η υποχρέωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής δεν ισχύει στις περιπτώσεις των διαφορών που υπάγονται στην αρμοδιότητα του προέδρου πρωτοδικών του διοικητικού πρωτοδικείου , σύμφωνα με την περίπτωση δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως εκάστοτε ισχύει.»

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 1 §1 της ΠΟΛ. 1064/17 "Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του Ν. 4174/2013":

«1. Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί πράξεις, ρητές ή σιωπηρές, που εκδίδονται ή συντελούνται από 1/1/2014 και εφεξής σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση και εμπίπτουν στο πεδίο

εφαρμογής του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (άρθρο 2 του Ν. 4174/2013) οφείλει, πριν από την προσφυγή του στη Διοικητική Δικαιοσύνη, να ασκήσει ενδικοφανή προσφυγή ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων με αίτημα επανεξέτασης στο πλαίσιο της ειδικής διοικητικής διαδικασίας με την επιφύλαξη των οριζόμενων στο β εδ. της παρ. 1 του άρθρου 35 και στο στ εδ. της παρ. 1 του άρθρου 63 του Κ.Φ.Δ.»

Επειδή, στην παρ. 8 του άρθρου 63 του ανωτέρω νόμου ορίζεται ότι

«κατά της απόφασης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης ή της σιωπηρής απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής λόγω παρόδου της προθεσμίας προς έκδοση της απόφασης, ο υπόχρεος δύναται να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου Διοικητικού Δικαστηρίου σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ... Προσφυγή στα διοικητικά δικαστήρια απευθείας κατά οποιασδήποτε πράξης που εξέδωσε η Φορολογική Διοίκηση είναι απαράδεκτη».

Επειδή, από τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, συνάγεται σαφώς ότι σκοπός της θέσπισης της διαδικασίας της ενδικοφανούς προσφυγής είναι μεταξύ άλλων η λειτουργία ενός σταδίου προελέγχου για εκείνες τις υποθέσεις που πρόκειται να εισαχθούν ενώπιον της δικαιοσύνης με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής, κατά συνέπεια, στο πεδίο εφαρμογής της ενδικοφανούς προσφυγής υπάγονται οι πράξεις, οι οποίες με βάση το προϊσχύον καθεστώς προσβάλλονταν απευθείας στα δικαστήρια με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής (άρθρο 63 επ. Κ.Δ.Δ.).

Επειδή, εξάλλου, η δυνατότητα άσκησης προσφυγής αφορά σε πράξεις, εκ των οποίων απορρέουν διαφορές ουσίας που αναφύονται στο στάδιο προσδιορισμού των οικονομικών βαρών (π.χ. πράξη καταλογισμού φόρου ή προστίμου) (πρβλ. ΣτΕ 2864/1996, 3354/1991).

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 2 του Ν 4174/2013

«Οι διατάξεις του Κώδικα ισχύουν για τα εξής δημόσια έσοδα:

α. Φόρο Εισοδήματος

β. Φόρο Προστιθέμενης Αξίας (ΦΠΑ)

γ. Ενιαίο Φόρο Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.)

δ. Φόρο Κληρονομιών , Δωρεών , Γονικών Παροχών , Προικίων και Κερδών από Τυχερά Παίγνια.

ε. Φόρους , τέλη , εισφορές ή χρηματικές κυρώσεις που αναφέρονται στο παράρτημα του Κώδικα.....

στ. Χρηματικές κυρώσεις οι οποίες προβλέπονται από τον Κώδικα.»

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου 45 του Ν 4174/2013, ορίζεται ότι

«1. Η είσπραξη των φόρων και των λοιπών εσόδων του Δημοσίου που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα πραγματοποιείται δυνάμει εκτελεστού τίτλου. 2. Εκτελεστοί τίτλοι από το νόμο είναι: α) στην περίπτωση άμεσου προσδιορισμού φόρου, ο προσδιορισμός του φόρου, όπως προκύπτει ταυτόχρονα με την υποβολή της δήλωσης, β) στην περίπτωση διοικητικού προσδιορισμού φόρου, η πράξη προσδιορισμού του φόρου γ) στην περίπτωση εκτιμώμενου

προσδιορισμού φόρου, η πράξη εκτιμώμενου προσδιορισμού του φόρου, δ) στην περίπτωση διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου, η πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου, ε) στην περίπτωση προληπτικού προσδιορισμού φόρου, η πράξη προληπτικού προσδιορισμού του φόρου, στ) σε περίπτωση έκδοσης οριστικής δικαστικής απόφασης, η απόφαση αυτή, ζ) σε περίπτωση επιβολής προστίμων οι αντίστοιχες πράξεις, η) σε περίπτωση ενδικοφανούς προσφυγής, η απόφαση της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης.»

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 12 ν. 4174/2013, ορίζεται ότι:

«1. Ο φορολογούμενος δύναται να ζητήσει αποδεικτικό ενημερότητας [...] για την πραγματοποίηση πράξεων και συναλλαγών που ρητά ορίζονται.

2. Η Φορολογική Διοίκηση χορηγεί αποδεικτικό ενημερότητας, μόνο εφόσον ο φορολογούμενος δεν έχει οφειλές στη Φορολογική Διοίκηση από οποιαδήποτε αιτία και έχει υποβάλει τις απαιτούμενες φορολογικές δηλώσεις των τελευταίων πέντε ετών.

3. Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να μη χορηγεί αποδεικτικό ενημερότητας εάν ο φορολογούμενος έχει ληξιπρόθεσμες οφειλές σε άλλη αρχή του δημόσιου τομέα »

Επειδή, με τη διάταξη του άρθρου 6 παρ. 2 εδ. α' περ. δ' ν. 2717/1999, ορίζεται ότι:

«Η εκδίκαση α) [...] , δ) των διαφορών που προκύπτουν από την εφαρμογή [...] των περιπτώσεων γ', δ' και ε' της παρ. 4 του άρθρου 1 του ν. 1406/1983 [...] ανήκει στον πρόεδρο πρωτοδικών του διοικητικού πρωτοδικείου, ο οποίος αποφαινεται ανεκκλήτως».

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 4 περ. γ' ν. 1406/1983:

«Στη δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων υπάγονται, εκδικαζόμενες ως διαφορές ουσίας, οι διαφορές που προκύπτουν: α) [...], γ) από την άρνηση χορήγησης αποδεικτικού ή βεβαιώσεως ενημερότητας για χρέη προς το Δημόσιο ή τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης από οποιαδήποτε αιτία, κατά τις οικείες διατάξεις, όπως εκάστοτε ισχύουν, δ) [...]».

Επειδή, σύμφωνα με την Αιτιολογική Έκθεση, του Ν. 4446/2016 αναφορικά με τη διάταξη του άρθρου 18 παρ. 5, με την οποία προστέθηκε η προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 63 παρ. 1 τελευταίο εδάφιο ν. 4174/2013:

«Με την παράγραφο 5 προστίθεται εδάφιο στην παράγραφο 1 του άρθρου 63 του ν. 4174/2013, προκειμένου να προβλεφθεί ότι η υποχρέωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής δεν ισχύει στις περιπτώσεις των διαφορών που υπάγονται στην αρμοδιότητα του προέδρου πρωτοδικών κατά την περίπτωση δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Στην αρμοδιότητα του προέδρου πρωτοδικών υπήχθησαν, με το άρθρο 13 του ν. 3900/ 2010, μια σειρά από φορολογικές και τελωνειακές διαφορές, των οποίων η φύση απαιτεί άμεση και ταχεία επίλυση. Με τη ρύθμιση αυτή πράγματι επιτεύχθηκε σύντομος χρόνος εκδίκασης των ανωτέρω υποθέσεων, που κατά μέσο όρο ανέρχεται σε τρεις (3) μήνες από την κατάθεση των σχετικών προσφυγών. Με το άρθρο 63 του ν. 4174/2013, όμως, οι εν λόγω διαφορές υπήχθησαν στην υποχρέωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής προτού αχθούν προς δικαστική επίλυση, ρύθμιση η οποία επιμήκυνε το

συνολικό χρόνο που απαιτείται για την επίλυσή τους. Προκειμένου να διατηρηθεί το όφελος που έχει επιτευχθεί από την ως άνω ταχεία δικαστική επίλυση των εν λόγω υποθέσεων, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι τα ζητήματα που αναφύονται σε αυτές είναι κυρίως νομικά, εξυπηρετώντας παράλληλα και τον σκοπό αποσυμφόρησης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, κρίνεται σκόπιμη η απ' ευθείας υπαγωγή τους σε δικαστική κρίση, χωρίς να διέρχονται το στάδιο της ενδικοφανούς προσφυγής που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 63 του ν. 4174/2013. Η ταχεία επίλυση των διαφορών αυτών (που προκύπτουν ενδεικτικά, από την άρνηση χορήγησης αποδεικτικού ή βεβαίωσης ενημερότητας για χρέη προς το Δημόσιο ή τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης, από την προσωρινή παύση λειτουργίας καταστήματος, γραφείου, εργοστασίου, εργαστηρίου και γενικά επαγγελματικής εγκατάστασης επιτηδευματία, από την άρνηση θεώρησης φορολογικών βιβλίων και στοιχείων, λόγω μη εκπληρώσεως ληξιπρόθεσμων και απαιτητών οφειλών, από την αναστολή λειτουργίας επαγγελματικών εγκαταστάσεων επιτηδευματιών καθώς και την αφαίρεση πινακίδων και αδειών κυκλοφορίας μεταφορικών μέσων, από την απαγόρευση προς τις αρμόδιες δημόσιες οικονομικές υπηρεσίες να παραλαμβάνουν δηλώσεις ή να χορηγούν βεβαιώσεις ή πιστοποιητικά που απαιτούνται κατά τις κείμενες διατάξεις και ζητούνται από τον παραβάτη για την κατάρτιση συμβολαιογραφικών πράξεων μεταβίβασης περιουσιακών στοιχείων, κ.ο.κ.), είναι επιβεβλημένη κατά το άρθρο 5 παρ. 1 του Συντάγματος και αποβλέπει στην ενίσχυση και διασφάλιση των προϋποθέσεων άσκησης της οικονομικής και επιχειρηματικής δραστηριότητας και την άμεση άρση της αβεβαιότητας ως προς τη συνέχιση ή μη της λειτουργίας των επιχειρήσεων»

Επειδή, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή ασκήθηκε κατά της σιωπηρής απόρριψης από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ της με αριθ. πρωτ./20.02.2020 αίτησής του προσφεύγοντος (μεταξύ άλλων) για την άρση της άρνησης της φορολογικής αρχής να του χορηγηθεί φορολογική ενημερότητα, ήτοι κατά πράξης που δε συναρτάται άμεσα με συγκεκριμένη ατομική φορολογική υποχρέωσή του συνδεδεμένη με φορολογητέα ύλη ατομικώς ορισμένη, πολλώ δε μάλλον που για την εξέταση της εν λόγω διαφοράς (άρνησης χορήγησης φορολογικής ενημερότητας) σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 2 εδ. α' περ. δ' ν. 2717/1999 σε συνδυασμό με το άρθρο 1 παρ. 4 περ. γ' ν. 1406/1983, καθ' ύλην αρμόδιος έχει ορισθεί ο πρόεδρος πρωτοδικών του κατά τόπον αρμόδιου διοικητικού πρωτοδικείου.

Ως εκ τούτου, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή, στο βαθμό που στρέφεται κατά της σιωπηρής απόρριψης από τον Προϊστάμενο της με αριθ. πρωτ./20.02.2020 αίτησής του προσφεύγοντος για άρση της άρνησης της φορολογικής αρχής να του χορηγηθεί φορολογική ενημερότητα πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης 13.07.2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του -, Α.Φ.Μ. κατά της σιωπηρής απόρριψης από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ της με αριθμό πρωτ. /20.02.2020 αίτησης του προσφεύγοντος

α) ως άνευ αντικειμένου, κατά το μέρος που ζητά να απαλλαχθεί από την αλληλέγγυα ευθύνη του για τις οφειλές της επιχείρησης

β) ως απαράδεκτης, κατά το μέρος που ζητά από τη φορολογική αρχή να του χορηγηθεί φορολογική ενημερότητα.

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

Ακριβές αντίγραφο
Η υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.